

Arrest

**nr. 184 967 van 31 maart 2017
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 27 juli 2015 België is binnengekomen, diende op 27 juli 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 22 september 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 23 september 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 27/07/2015
Overdracht CGVS: 27/01/2016*

U werd gehoord op 28 april 2016 van 14u00 tot 17u20 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester X loco meester X, woonde het volledige gehoor bij.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische origine. U bent geboren op 9 november 1967 uit het huwelijk van een sjiitische vader en een soennitische moeder. Wegens dit gemengde huwelijk had u amper contact met uw familie, zowel langs vaders kant als langs moeders kant. Na het overlijden van uw vader in 2002 werd u beschouwd als een 'kind van de soennieten'. Uzelf verklaart dat u, hoewel geboren als sjiiet, zich voelt als een soenniet en ook als een soenniet bent opgevoed. U woonde uw gehele leven in al-Karada, een gemengde wijk in Bagdad. Na uw militaire dienstplicht tussen 1986 en 1991 begon u te werken in uw eigen autogarage, dewelke u uitbouwde tot een gerenommeerde firma die bekend was in heel Bagdad. U werkte hier tot aan uw vertrek uit Irak. Tussen 2005 en 2010 deed u ook herstellingen aan Amerikaanse vliegtuigen op de luchthaven in Bagdad. In 2008 trouwde u met een sjiitische vrouw, samen met haar kreeg u twee kinderen.

U verklaart dat er sinds 2003, na de val van het regime van Saddam Hoessein, sektarische problemen ontstonden tussen de sjiieten en de soennieten. Gezien uw moeder een soennitische vrouw is, stonden u en uw broer S. na het overlijden van uw vader, bekend als 'kinderen van de soennieten'. Uitgezonderd enkele pesterijen, ondervond u naar aanleiding hiervan geen noemenswaardige problemen. Op 6 juli 2015 rond 20u 's avonds belden twee personen in een wit gewaad - twee andere personen in burgerkledij bleven in de auto zitten - aan bij uw ouderlijk huis. Ze waren naar uw verklaringen, lid van de sjiitische militie Asaeb Ahl Al Haq. U vroeg deze personen uit beleefdheid binnen. In uw woning zeiden ze u dat ze alles over u wisten en dat ze met u over zaken wouden praten. U zou bommen moeten maken en onschadelijk maken. U reageerde hierop dat u hier geen ervaring mee heeft en dat jullie in verschillende sectoren zaten. Er ontstond een discussie tussen jullie en u probeerde hen te overtuigen dat dit werk niet voor u weggelegd was. De mannen zeiden u hierop dat u een opleiding zou krijgen in Iran, daar zouden ze u alles leren wat u moest weten. Onder druk zag u zich uiteindelijk genoodzaakt in te stemmen met hun verzoek. Ze vroegen u om u klaar te houden. Zij zouden terug komen om alles praktisch af te spreken, er werd echter geen concreet tijdstip afgesproken. Later op de avond besprak u de situatie met uw moeder en uw echtgenote. U besloot naar Europa te vluchten, net zoals vele landgenoten in die periode.

U bracht uw gezin en uw moeder naar het huis van uw broer S. in al-Safaraniya, een andere wijk in Bagdad. Op 8 juli 2015 nam u het vliegtuig naar Ankara. U reisde vanuit Turkije verder naar Griekenland om uiteindelijk op 26 juli 2015 in België aan te komen, waar u een dag later, op 27 juli 2015 een asielaanvraag indiende. Na uw vertrek uit Irak vernam u van uw toenmalige burens dat uw huis in al-Karada in beslag is genomen door de milities en dat het omgebouwd wordt tot een kantoor. Gezien u weet dat de milities nog steeds naar u op zoek zijn vreest u bij een eventuele terugkeer naar Irak vermoord te worden door de milities, omdat vluchten nog tien keer erger is dan weigeren om met hen mee te werken.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart; de identiteitskaarten van uw echtgenote en van uw kinderen; uw huwelijksakte; het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote; uw stemkaart; een doktersattest aangaande diabetes; een doktersattest aangaande uw ogen; de aanvraag voor een werkvergunning in België; uw werkvergunning voor België; het huurcontract van uw autogarage; een attest van een cursus die u volgde in het opvangcentrum; een attest van uw vrijwilligerswerk in het Maximiliaanpark; enkele foto's aangaande een geweldsincident in Karada; een foto van uw huis; enkele foto's aangaande uw professionele bezigheden.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus IRAK Rekrutering door Popular Mobilizations Units / Al Hashd Al Shaabi, dd. 12 juli 2016) dat al Hashd al Shaabi door een actief rekruteringsbeleid tal van jongeren kan overtuigen om op vrijwillige basis deel te nemen aan de gewapende strijd tegen Islamitische Staat. Er wordt daarbij geen dwang uitgeoefend, hooguit sociale druk. De vrijwillige rekruten worden aangetrokken door het maatschappelijke prestige en de financiële voordelen die het lidmaatschap oplevert. De geraadpleegde bronnen zijn eensluidend in hun antwoord: er vindt geen gedwongen rekrutering plaats door de milities van al Hashd al Shaabi.

Uw verklaringen en de door u aangebrachte elementen kunnen het Commissariaat-Generaal er bovendien niet van overtuigen dat Al Hashd al Shaabi zich in uw geval wél tot deze manier van handelen zou hebben gekeerd. De enige verklaring die u zelf kan geven voor uw rekrutering is het feit dat uw moeder soenniet was en dat u daardoor als 'kind van de soennieten' werd aanzien (CGVS, p. 20). Deze verklaring is echter niet afdoende om in uw hoofde een potentieel gemotiveerde strijder te zien.

Verder haalde u op verschillende momenten in uw verklaringen (CGVS, p. 15 en 18) aan dat de leden van AAH die u trachtten te overtuigen om mee te gaan strijden, alles over u wisten, ook dat u voor de Amerikanen werkte. U stelt zelfs dat deze uitspraken als een waarschuwing of een dreigement aan uw adres werden geproclameerd (CGVS, p. 18). U moest ingaan op hun verzoek als vergeving voor uw collaboratie met de vroegere bezetter. Gezien deze stelling, is het hoogst merkwaardig dat u, sinds het vertrek van de Amerikanen eind 2010 (CGVS, p. 10), jaren lang, op enkele beledigingen na, geen enkel probleem heeft gekend in uw wijk (CGVS, p. 8) en dat u nooit eerder in aanraking bent gekomen met de milities in het algemeen en met AAH in het bijzonder (CGVS, p. 17). Gesteld dat AAH u effectief zocht omwille van uw medewerking aan de Amerikanen, is het gegeven dat ze hiervoor meer dan vier jaar hebben gewacht voordat ze contact met u opnamen, een weinig geloofwaardige element in uw relaas.

Voorts is niet alleen de één enkele vraag vanwege de milities na een absolute windstille van meer dan vier jaar an sich al merkwaardig, uw snelle beslissing om te vertrekken is dat des te meer. U heeft zich op geen enkele manier verder geïnformeerd naar deze personen of enige andere vorm van hulp gezocht. U heeft het bezoek van deze personen enkel aan uw naaste familie verteld, verder aan niemand, ook bent u geen aangifte gaan doen (CGVS, p. 18-19). Daarnaast is het merkwaardig dat, niettegenstaande het feit dat u wel enkele details van de ontmoeting kan weergeven, u niet in detail kan vertellen over het verloop van deze ontmoeting (CGVS, p. 16, 17 en 18), hoewel het bezoek van deze personen een twintigtal minuten heeft geduurd (CGVS, p. 15). U komt niet verder dan een algemene beschrijving van de situatie en uw verklaringen dienaangaande hebben een repetitief karakter. Ook kan u niet meer vertellen over de opleiding in Iran die ze u aanboden (CGVS, p. 17), heeft u niet gevraagd waarom ze juist u op het oog hadden (CGVS, p. 18) en kan u niet vertellen wanneer deze personen terug zouden komen voor de verdere praktische afspraken (CGVS, p. 19). Bovenstaande vaststellingen plaatsen ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tot slot geven uw verklaringen dat u reeds veel gehoord had over de migratie van Irakezen naar Europa en dat de weg naar het Europese vasteland nog open was, uw asielaanvraag een opportunistisch karakter. Dit opportunistisch karakter van uw asielaanvraag wordt nogmaals benadrukt in de twijfel die u tracht te zaaien aangaande uw geloofsstrekking. Uw verklaringen dat u als soenniet beschouwd wordt in Bagdad omwille van uw soennitische moeder overtuigen, net als de gevolgen dat dit voor u met zich meebracht in de vorm van beledigingen en pesterijen, niet. Zo verklaarde u dat de sektarische problemen reeds in 2003 zijn begonnen en dat u vele kennissen had bij zowel de sjiïten als de soennieten waardoor voorzichtigheid geboden was (CGVS, p.8). U verklaarde echter dat u tot aan uw vertrek nooit het slachtoffer bent geweest van eender welke vorm van geweld (CGVS, p. 8).

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan er geen geloof meer gehecht worden aan uw asielrelaas.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypotheses, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.)

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit "de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict". Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict.

Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijke voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van willekeurig of blind geweld. Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, para 34; UNHCR, *Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence*, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming “voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen” (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. (zie ook EASO, *The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States*, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, ara. 214 – 250; EHRM, *K.A.B. V. Zweden*, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89 -97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR “*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 19 april 2016).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad” van 23 juni 2016, en de COI Focus “Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016” van 12 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. Dit grondoffensief is hoofdzakelijk gesitueerd in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR’s “Position on Returns to Iraq” dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada'in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad veranderd zijn. Voordat IS zijn offensief in Centraal-Irak in juni 2014 had ingezet, vonden er goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, al dan niet gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. Anno 2015 vonden er daarentegen nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van IS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen. In april en mei 2016 nam het aantal zware aanslagen in Bagdad echter weer toe. IS zette weer sterker in op bomauto's. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016 blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de periode juni tot begin augustus 2016. De gebeurtenissen in deze periode werden overschaduwd door een enkele aanslag op een winkelstraat in de Karrada-wijk in het centrum van Bagdad. In dezelfde periode vielen nog drie aanslagen in de hoofdstad waarbij telkens meer dan tien dodelijke burgerslachtoffers te betreuren vielen. De ontwikkelingen in de periode juni –augustus 2016 tonen echter aan dat IS nog steeds zijn toevlucht neemt tot talrijke kleinschalige aanslagen en regelmatig grotere aanslagen pleegt, voornamelijk op plaatsen waar veel sjiieten samenkomen. De aard en het patroon van geweld in Bagdad is dan ook niet fundamenteel gewijzigd.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zijn van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw..

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking hebben op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin

burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De recente opstoot van zware aanslagen in april en mei 2016, heeft bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich mee zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten.

Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

De impact van geweld is verder niet van dien aard dat inwoners massaal Bagdad verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Het gegeven dat Bagdad een toevluchtsoord is voor Iraakse burgers die het geweld in hun regio van herkomst wensen te ontvluchten, wijst er op dat Iraakezen zelf van mening zijn dat het in Bagdad opmerkelijk veiliger is dan in hun eigen regio van herkomst. Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging bij terugkeer. Immers, indien de Bagdadis die vanuit België terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een

schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te weerleggen. De identiteitsdocumenten van u en uw familieleden tonen slechts jullie identiteit nationaliteit en familiesamenstelling aan, dewelke niet worden betwist. De overige documenten hebben slechts betrekking op uw professionele activiteiten in Irak, uw medische situatie en uw activiteiten in België. Ook deze elementen staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de volgende bepalingen:

- “• de schending van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) ;*
- de schending van artikelen 1 en volgende van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ;*
- de schending van artikel 4.5 van de Richtlijn 2004/83/CE inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming;*
- de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;*
- de kennelijke onjuiste beoordeling*
- de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en meer in het bijzonder de verplichte beschouwing van alle elementen aangewend door de asielaanvrager om zijn verhaal te staven”.*

Wat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas betreft, onderstreept verzoeker dat geen enkele tegenstrijdigheid in het geheel van zijn relaas wordt vastgesteld en dat hij met precisie kan uitleggen wat er is gebeurd. Verder legt hij uit in welke zin de motivering van de bestreden beslissing kennelijk onjuist is. Verzoeker gaat daarbij in op de (1) rekrutering in de militie AAH, (2) de medewerking aan de Amerikanen, (3) de “snelle beslissing”, (4) de details over de ontmoeting en de opleiding in Irak en de dag van terugkomst, (5) de kennis over migratie naar Europa en (6) de geloofwaardigheid van de geloofsstrekking.

Omtrent de actualiteit van zijn vrees voor vervolging haalt verzoeker nog drie punten aan: (1) sinds augustus 2015 heeft de sjitische militie AAH het huis en de garage van verzoeker overgenomen, (2) zijn familie is nog steeds verplicht om vaak van verblijfplaats te veranderen, (3) op het einde van de maand september 2016 is zijn broer bedreigd en fysiek aangevallen door de militie AAH.

Verzoeker meent dan ook dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het vluchtelingenverdrag.

Wat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus betreft, gaat verzoeker vooreerst in op de definitie van een reëel risico op ernstige schade die bestaat uit de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker meent dat de Commissaris-generaal het bestaan van een binnenlands gewapend conflict in Bagdad niet in vraag stelt. Hij voert verder aan dat actueel in Bagdad een dermate graad van willekeurig geweld gaande is, dat de loutere aanwezigheid in dit gebied een ernstig gevaar vormt voor het leven van de burgers. Hij gaat in op de verschillende elementen die worden beoordeeld ter rechtvaardiging van de verlening van de subsidiaire beschermingsstatus in de situatie van willekeurig geweld in Bagdad: (a) de vraag naar de gebruikte oorlogsmethoden en tactieken door de partijen in het conflict die van aard zijn om het risico van het aantal burgerslachtoffers te doen verhogen, of die rechtstreeks gericht zijn tegen de burgers, (b) het veel voorkomend karakter of niet van dergelijke methoden of tactieken in hoofde van de partijen in het conflict, (c) de gelokaliseerde of verlengde aard van de gevechten en (d) het aantal omgekomen burgers, gewonden en ontheemden door de gevechten.

Verzoeker betoogt dat het ontbreekt aan een significante daling van het geweld in Bagdad. Hij bespreekt vier beleidsnota's van de Commissaris-generaal en stelt dat de veranderde situatie sinds augustus 2015 niet wordt uitgelegd. Hij is van mening dat de situatie in Bagdad werkelijk niet is veranderd tussen augustus 2015, wanneer de subsidiaire beschermingsstatus werd toegestaan voor de inwoners van Bagdad en eind oktober 2015 wanneer de subsidiaire beschermingsstatus niet meer werd toegestaan aan de inwoners van Bagdad. Uit de COI Focus van 23 juni 2016, waarnaar de bestreden beslissing verwijst, blijkt dat ISIS is overgeschakeld naar nieuwe methodes om zijn aanvallen te plegen, dat voor elke maand van 2015 en 2016 de provincie Bagdad het grootste aantal burgerslachtoffers in absolute aantallen telt en dat eraan herinnert dat er een risico is op onderwaardering van de gebruikte data, dat sommige slachtoffers niet altijd zichtbaar zijn, dat de media minder incidenten rapporteert tijdens de feestdagen en dat de overheid een censuur- en propagandabeleid houdt. Verzoeker bekritiseert het feit dat alle rechtstreekse contacten die in de COI Focus van 23 juni 2016 worden vermeld onbekend zijn en acht dit in strijd met artikel 26 van het koninklijk besluit "*van 11 juli 2003*". Hij stelt ook de actualiteit van de informatie en het gebrek aan diversiteit van bronnen in vraag. Verder geeft hij nog een aantal arresten weer van de Raad onder het punt van het verzoekschrift over het ontbreken van een significante daling van het geweld in Bagdad. Hij haalt nog enkele verslagen aan van Caritas International en CIRE, de VN veiligheidsraad, UK Home Office, UNHCR en UNAMI. Tot slot geeft verzoeker een overzicht van recente gebeurtenissen van maart 2016 tot juli 2016.

Verzoeker zet uiteen dat de Iraakse regering de burgers niet kan beschermen of verdedigen.

Verzoeker stelt zich de vaag naar de relevantie van het feit dat Bagdad mensen uit zones die nog erger getroffen worden, ontvangt, bewijst dat er geen willekeurig geweld zou zijn in de hoofdstad. Het lijkt immers logisch dat personen die niet noodzakelijkerwijs de veiligheidssituatie in de verschillende gebieden van hun land kennen, naar Bagdad willen trekken, omdat het uiteindelijk de hoofdstad van het land is.

Verzoeker verwondert zich dat er tevens wordt geargumenteed dat het openbare leven zich voortzet, aangezien dit ook het geval was in de periode 2006-2007 en 2014-2015. Verzoeker stelt dat in een stad die dergelijke situatie van oorlog, aanslagen, aanvallen en geweld kent sinds 13 jaar, men zich kan afvragen of het daar werkelijk om een voorzetting gaat van het openbare leven, nu de inwoners van de stad vandaag zijn gewend geraakt aan de rampzalige veiligheidssituatie in Bagdad.

2.1.2. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift als stuk 3 nog een foto over de overname van zijn huis. De Raad merkt op dat deze foto zich ook al in administratief dossier bevindt (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 13, nr. 14).

2.1.3. In een aanvullende nota van 15 februari 2017 voegt de Commissaris-generaal de COI Focus "*Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad.*" van Cedoca van 6 februari 2017.

2.1.4. Ter zitting legt verzoeker volgende documenten neer in een aanvullende nota:

- Een kopie van een medisch attest van 28 september 2016 met een voor eensluidend verklaarde vertaling (stukken 1 en 2)
- Een kopie van de eerste pagina van het paspoort van verzoekers broer, afgegeven op 21 augustus 2016 (stuk 3)

- Een kopie van een werkovereenkomst van 15 februari 2017 en een certificaat van een taalopleiding van 23 juni 2016 (stukken 4 en 5).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker weerlegt de motivering van de bestreden beslissing niet door voor te houden dat de Commissaris-generaal diende te motiveren over AAH, de militie waarover verzoeker specifiek heeft gesproken. Immers werd in het feitenrelaas duidelijk vermeld dat verzoeker verklaarde dat hij het bezoek had gekregen van AAH. De Commissaris-generaal kon dan ook op goede gronden steunen op de landeninformatie over de rekrutering van Al Hash Al Shaabi, aangezien dit de koepelorganisatie is van sjiiitische milities waarbij AAH een prominente rol speelt. Uit de COI Focus "*Irak. Rekrutering door Popular Mobilization Units/al-Hashd al-Shaabi*" van Cedoca van 12 juli 2016, blijkt dat de informatie gaat over de rekruteringsmethoden die de diverse milities die de Popular Mobilization Units/al-Hashd al-Shaabi uitmaken, hanteren. Bovendien blijkt uit de verdere motivering dat de Commissaris-generaal zich wel degelijk voldoende rekenschap heeft gegeven van het feit dat verzoeker verklaarde dat hij door AAH werd benaderd om mee te gaan strijden. Verzoeker overtuigt de Raad verder niet, waar hij herhaalt dat hij een gemengd profiel heeft, gelet op zijn sjiiitische vader en soennitische moeder, en een bekwame elektricien is, van het feit dat hij gedwongen zou worden gerekruteerd door AAH, terwijl dit in strijd is met de objectieve informatie die zich in het administratief dossier bevindt (Landeninformatie, stuk 14, nr. 4).

Verzoeker kan niet ernstig voorhouden dat hij nooit heeft verklaard dat AAH bij hem waren gekomen om hem te bestraffen voor zijn medewerking met de Amerikanen, aangezien hij dit element uitdrukkelijk vermeldde tijdens zijn asielrelaas. Verzoeker zei immers dat AAH voor hun vertrek nog dreigde dat zij wisten dat hij met de Amerikanen had gewerkt, dat dit strafbaar is en dat hij de opdracht moest aanvaarden om vergeving te krijgen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 15). De Raad acht het aldus evenmin logisch dat verzoeker gedurende jaren geen enkel probleem heeft gekend met sjiiitische milities, die ervan op hoogte waren dat verzoeker tussen 2005 en 2010 herstellingen deed op een Amerikaanse luchtmachtbasis (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 10). Zelfs indien rekening wordt gehouden met het lage profiel van verzoeker, dan blijft nog de vaststelling overeind dat het ongeloofwaardig is dat AAH verzoeker voor het eerst trachtte te overtuigen op 6 juli 2015.

De Raad acht het evenmin aannemelijk dat verzoeker na het bezoek van AAH helemaal in paniek was, nu uit het asielrelaas duidelijk blijkt dat hij alles efficiënt en beredeneerd heeft geregeld op een dag tijd (familie ondergebracht bij zijn broer, vliegtuigticket gekocht en op 8 juli 2015 reeds het vliegtuig genomen naar Istanbul om naar Europa te gaan omdat veel Irakezen naar daar gingen). Bijkomend merkt de Raad nog een flagrante tegenstrijdigheid op in de verklaringen van verzoeker over het bezoek van AAH. Eerst vertelt verzoeker dat zij zijn binnengekomen en hun naam hebben gezegd om daarna, wanneer wordt doorgevraagd naar de naam van de personen, te poneren dat hij hun naam niet kent en zelfs te verklaren dat zij hun naam niet hebben gezegd, dat ze niets hebben verteld (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 16-17). Ook is het merkwaardig dat verzoeker kon vaststellen dat een van de vier een religieuze leider was, terwijl hij verder toegeeft dat hij de mensen niet kende en hun gezichten hem niets zeiden (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 15 en 20). Verzoeker kan dan ook niet voorhouden dat zijn asielrelaas geloofwaardig is door zijn verklaringen over de ontmoeting met AAH te herhalen. Bijgevolg kan de Raad de motivering van de bestreden beslissing ook bijtreden dat het merkwaardig is dat verzoeker niet in detail kan vertellen over het verloop van de ontmoeting.

Het opportunistisch karakter dient te worden samengelezen met verzoekers snelle beslissing om naar Europa te vertrekken omdat hij had gehoord dat veel Irakezen op weg waren naar Europa en in die periode België een zeer positief imago had. Hij verklaarde immers dat iedereen werd aangeraden om naar België te gaan (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 15 en 21).

Verzoeker weerlegt tot slot geenszins de vaststelling dat hij tot aan zijn vertrek nooit het slachtoffer is geweest van eender welke vorm van geweld door zijn verklaringen hieromtrent te herhalen en dit gegeven te bevestigen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen oordeelde de Commissaris-generaal dan ook terecht dat:

"Vooreerst blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus IRAK Rekrutering door Popular Mobilizations Units / Al Hashd Al Shaabi, dd. 12 juli 2016) dat al Hashd al Shaabi door een actief rekruteringsbeleid tal van jongeren kan overtuigen om op vrijwillige basis deel te nemen aan de gewapende strijd tegen Islamitische Staat. Er wordt daarbij geen dwang uitgeoefend, hooguit sociale druk. De vrijwillige rekruten worden aangetrokken door het maatschappelijke prestige en de financiële voordelen die het lidmaatschap oplevert. De geraadpleegde bronnen zijn eensluidend in hun antwoord: er vindt geen gedwongen rekrutering plaats door de milities van al Hashd al Shaabi. Uw verklaringen en de door u aangebrachte elementen kunnen het Commissariaat-Generaal er bovendien niet van overtuigen dat Al Hashd al Shaabi zich in uw geval wél tot deze manier van handelen zou hebben gekeerd. De enige verklaring die u zelf kan geven voor uw rekrutering is het feit dat uw moeder soenniet was en dat u daardoor als 'kind van de soennieten' werd aanzien (CGVS, p. 20). Deze verklaring is echter niet afdoende om in uw hoofde een potentieel gemotiveerde strijder te zien.

Verder haalde u op verschillende momenten in uw verklaringen (CGVS, p. 15 en 18) aan dat de leden van AAH die u trachtten te overtuigen om mee te gaan strijden, alles over u wisten, ook dat u voor de Amerikanen werkte. U stelt zelfs dat deze uitspraken als een waarschuwing of een dreigement aan uw adres werden geproclameerd (CGVS, p. 18). U moest ingaan op hun verzoek als vergeving voor uw collaboratie met de vroegere bezetter. Gezien deze stelling, is het hoogst merkwaardig dat u, sinds het vertrek van de Amerikanen eind 2010 (CGVS, p. 10), jaren lang, op enkele beledigingen na, geen enkel probleem heeft gekend in uw wijk (CGVS, p. 8) en dat u nooit eerder in aanraking bent gekomen met de milities in het algemeen en met AAH in het bijzonder (CGVS, p. 17). Gesteld dat AAH u effectief zocht omwille van uw medewerking aan de Amerikanen, is het gegeven dat ze hiervoor meer dan vier jaar hebben gewacht voordat ze contact met u opnamen, een weinig geloofwaardige element in uw relaas.

Voorts is niet alleen de één enkele vraag vanwege de milities na een absolute windstilte van meer dan vier jaar an sich al merkwaardig, uw snelle beslissing om te vertrekken is dat des te meer. U heeft zich op geen enkele manier verder geïnformeerd naar deze personen of enige andere vorm van hulp gezocht. U heeft het bezoek van deze personen enkel aan uw naaste familie verteld, verder aan niemand, ook bent u geen aangifte gaan doen (CGVS, p. 18-19). Daarnaast is het merkwaardig dat, niettegenstaande het feit dat u wel enkele details van de ontmoeting kan weergeven, u niet in detail kan vertellen over het verloop van deze ontmoeting (CGVS, p. 16, 17 en 18), hoewel het bezoek van deze personen een twintigtal minuten heeft geduurd (CGVS, p. 15). U komt niet verder dan een algemene beschrijving van de situatie en uw verklaringen dienaangaande hebben een repetitief karakter. Ook kan u niet meer vertellen over de opleiding in Iran die ze u aanboden (CGVS, p. 17), heeft u niet gevraagd waarom ze juist u op het oog hadden (CGVS, p. 18) en kan u niet vertellen wanneer deze personen terug zouden komen voor de verdere praktische afspraken (CGVS, p. 19). Bovenstaande vaststellingen plaatsen ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tot slot geven uw verklaringen dat u reeds veel gehoord had over de migratie van Irakezen naar Europa en dat de weg naar het Europese vasteland nog open was, uw asielaanvraag een opportunistisch karakter. Dit opportunistisch karakter van uw asielaanvraag wordt nogmaals benadrukt in de twijfel die u tracht te zaaien aangaande uw geloofsstrekking. Uw verklaringen dat u als soenniet beschouwd wordt in Bagdad omwille van uw soennitische moeder overtuigen, net als de gevolgen dat dit voor u met zich meebracht in de vorm van beledigingen en pesterijen, niet. Zo verklaarde u dat de sektarische problemen reeds in 2003 zijn begonnen en dat u vele kennissen had bij zowel de sjiïeten als de soennieten waardoor voorzichtigheid geboden was (CGVS, p.8). U verklaarde echter dat u tot aan uw vertrek nooit het slachtoffer bent geweest van eender welke vorm van geweld (CGVS, p. 8).

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan er geen geloof meer gehecht worden aan uw asielrelaas."

"De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te weerleggen. De identiteitsdocumenten van u en uw familieleden tonen slechts jullie identiteit nationaliteit en familiesamenstelling aan, dewelke niet worden betwist. De overige documenten hebben slechts betrekking op uw professionele activiteiten in Irak, uw medische situatie en uw activiteiten in België. Ook deze elementen staan niet ter discussie."

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent en correct, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

De toelichting over de actualiteit van zijn vrees en de documenten die verzoeker bij een aanvullende nota neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De kopie van de eerste pagina van het paspoort van verzoekers broer en de documenten van verzoekers werk en taalopleiding in België bevestigen enkel dat verzoeker een broer heeft en verzoeker een inspanning levert om zich integreren in de Belgische samenleving. Deze elementen worden niet betwist, maar tonen niet aan dat verzoeker een geïntegreerde vrees voor vervolging heeft.

De foto waarop verzoekers huis en garage zouden zijn afgebeeld, geeft geen enkele aanwijzing dat deze sinds augustus 2015 door de sjiiitische militie AAH zouden zijn overgenomen, aangezien niet kan worden beoordeeld of het wel om verzoekers garage gaat en wanneer deze foto zou zijn genomen. Verzoekers toelichting dat zijn familie nog steeds verplicht is om vaak van verblijfplaats te veranderen is een blote bewering. Het medisch attest betreffende de verwondingen van zijn broer vermeldt enkel dat hij *"lijdt aan blauwe plekken en ernstige kneuzingen rondom zijn lichaam"*. Hieruit kan geenszins worden afgeleid dat verzoekers broer werd bedreigd en fysiek werd aangevallen door de militie AAH. Dergelijke documenten kunnen een geloofwaardig asielrelaas enkel ondersteunen, maar vermogen niet de ongeloofwaardigheid ervan te herstellen.

Mede gelet op de hoger gedane vaststellingen, zijn er in hoofde van verzoeker voorts geen concrete aanwijzingen dat hij louter omwille van het feit dat hij als soenniet zou worden beschouwd, zou dreigen te worden geveiseerd of vervolgd in Bagdad. Een loutere bewering dat hij een risico loopt, toont niet aan dat verzoeker in Irak een gegronde vrees voor vervolging zou hebben.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 14, nr. 1 en 6) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet verwijst verzoeker naar de situatie in Bagdad, zoals deze naar voor komt in de door hem en door de Commissaris-generaal bijgebrachte landeninformatie.

Het staat niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio, of de route daarheen, een risico loopt in de zin van voormeld artikel 48/4, § 2, c) (zie *"Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU), A judicial analysis"* van EASO van december 2014, nr. 1.8).

Uit de landeninformatie die wordt bijgebracht door verzoeker en verweerder kan niet worden afgeleid dat zich in Bagdad, hoewel de veiligheidssituatie er complex, problematisch en ernstig is, militaire acties afspelen. De landeninformatie in het dossier maakt geen melding van militaire confrontaties in Bagdad. Het komt in Bagdad niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden (*"IDP's"*) op te vangen en er blijken sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug te keren naar onder andere Bagdad.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, geleid tot de mobilisatie van de sjiiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt.

Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dat jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk.

De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door verzoeker aangehaalde informatie is grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund. De argumenten die verzoeker ontleent aan het document *"Parole à l'Exil. Les demandeurs d'asile irakiens et en particulier de Bagdad"* dateert van mei 2016 (verzoekschrift, p. 15) en gaat in hoofdorde in op de COI Focus van 6 oktober 2015 en 31 maart 2016, waarvan de Raad slechts kan vaststellen dat deze landeninformatie zich niet in het administratief dossier bevindt. Waar verzoeker het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken, van Canada en het Verenigd Koninkrijk citeert, wijst de Raad erop dat dergelijk advies betrekking heeft op westerlingen die naar Irak reizen en niet slaat op Iraakse staatsburgers. De informatie die hierin is opgenomen is slechts bedoeld om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het land van herkomst van verzoeker. Ook de kritiek op een zogenaamde beleidswijziging is niet relevant, aangezien na een zorgvuldig en individueel onderzoek blijkt dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Tot slot wenst de Raad te benadrukken dat een zogenaamde beleidslijn geen juridisch bindende kracht heeft. Waar verzoeker stelt dat de informatie in het administratief van de Commissaris-generaal niet recent genoeg is om de situatie correct te kunnen beoordelen, dient opgemerkt te worden dat de Commissaris-generaal bij een aanvullende nota van 15 februari 2017 COI Focus *"Irak – De actuele veiligheidssituatie in Bagdad"* van 6 februari 2017 heeft toegevoegd, waarin dezelfde informatie genoegzaam bevestigd wordt. Deze meest recente COI Focus *"Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad"* van Cedoca van 6 februari 2017 baseert zich immers ook op meest recente blogberichten van musingsoniraq.blogspot.be, het rapport *"Country information and Guidance – Iraq: Security situation in Baghdad, the southern governates and the Kurdistan Region of Iraq (KRI)"* van UK Home Office van april 2015, recente cijfergegevens van uniraq.org, UNHCR's *"Position on Returns to Iraq"* van oktober 2014 en ook het meest recente van november 2016. Verzoeker toont met de informatie die hij aanbrengt niet aan dat de landeninformatie waarop de Commissaris-generaal zich steunt, achterhaald zou zijn. Evenmin maakt verzoeker concreet dat de berichtgeving (van dezelfde bronnen) opgenomen in de COI Focus van 23 juni 2016, van 12 augustus 2016 en thans van 6 februari 2017 niet voldoende representatief zou zijn voor de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is verder niet dienstig, omdat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht en elk dossier individueel wordt beoordeeld. Verzoekers middelonderdeel waarbij hij van mening dat artikel 26 van het *"koninklijk besluit van 11 juli 2003"* werd geschonden, mist voldoende precisie wat de juridische grondslag betreft, zodat dit onontvankelijk is. Verzoekers betoog aangaande het onvermogen van de staat om burgers te beschermen klemmt met de vaststelling dat de hoofdstad en de hele provincie Bagdad zich onder controle bevinden van de Iraakse regering. Verzoekers argument over de opvang van IDP's en de toelichting over de impact van het geweld op het dagelijkse leven is ook niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande, aangezien deze elementen niet op zichzelf dienen te worden gelezen en de vaststellingen hieromtrent van de Commissaris-generaal, hierin gevolgd door de Raad, ook steun vinden in de meest actuele COI Focus van 6 februari 2017 (p. 31-35).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig maart tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP